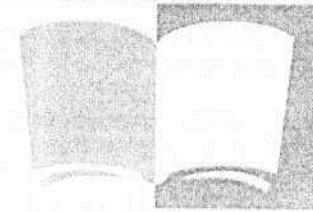
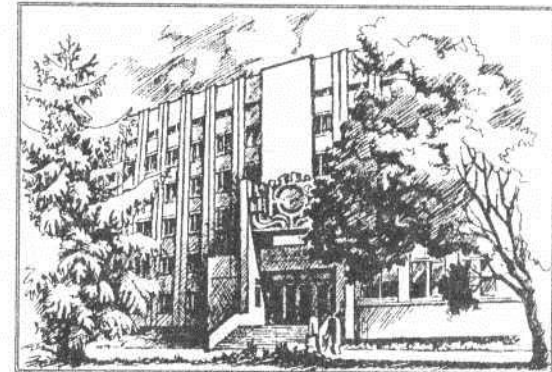

Міністерство охорони здоров'я України
Вищий державний навчальний заклад України
„Українська медична стоматологічна академія”

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ПІДГОТОВКИ
МЕДИЧНИХ КАДРІВ**

(Матеріали навчально-методичної конференції)

Полтава -2007

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ	
<i>Кустарьова Л.П., Веремеї С.А.</i>	110
ШЛЯХИ АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ДІЛОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЗА КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЮ СИСТЕМОЮ	
<i>Лещенко Т.О., Самоїленко І.В.</i>	112
ОСНОВНІ АСПЕКТИ У ВИКЛАДАННІ ЗАГАЛЬНОЇ ХІРУРГІЇ ТА ЗАСВОЄННЯ ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК ІНОЗЕМНИМИ СТУДЕНТАМИ	
<i>Лігоненко О.В., Чорна І.О., Зубаха А.Б., Шумейко І.А.</i>	114
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТУДЕНТІВ СУЧАСНИМИ НАВЧАЛЬНИМИ ПОСІБНИКАМИ	
ОБ'ЄКТИВНІСТЬ СИСТЕМИ КОНТРОЛЮ Й ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА КАФЕДРІ МЕДИЧНОЇ, БІОЛОГІЧНОЇ ТА БІООРГАНІЧНОЇ ХІМІЇ	
ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ КАДРІВ	
<i>Лобань Г.А., Федорченко В.І., Звягольська ІЖ, Полянська В.П., Ганчо О.В., Коваленко Н.П., Костіч О.О., Зачепило С.В.</i>	115
ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ НАД СУЧАСНИМИ ІНФОРМАЦІЙНИМИ ДЖЕРЕЛАМИ	
<i>Марченко І.Я., Шундрік М.А., Марченко В.Ю.</i>	117
МЕТОДОЛОГІЯ ВИКЛАДАННЯ СУДОВОЇ МЕДИЦИНИ З ЮРИДИЧНИМИ ОСНОВАМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
<i>Моргун Е.В., Дігтяр В.М., Дев'яткін О.Є., Сидоренко І.І.</i>	118
<i>Непорада К.С., Тарасенко Л.М., Григоренко ВАС, Харченко С.В., Нетюхайло Л.Г., Вілець М.В., Омельченко О.Є., Прислопська Н.М.</i>	120
ПРАКТИЧНІ НАВИЧКИ СТУДЕНТІВ ІЗ ТЕРАПЕВТИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ- ЗАПОРУКА ПОДАЛЬШОЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ВИПУСКНИКІВ- СТОМАТОЛОГІВ	
<i>Ніколішин А.К., Кіндій Д.Е., Петрушанко Т.О., Іленко Н.М., Литовченко І.Ю., Марченко А.В.</i>	122
ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ "ПРОФІЛАКТИКА СТОМАТОЛОГІЧНИХ ХВОРОБ" ІЗ ПОЗИЦІЇ ПРОФІЛАКТИЧНОГО НАПРЯМКУ В СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ХВОРОБ СЛИННИХ ЗАЛОЗ У ПРАКТИЦІ ВИКЛАДАННЯ ХІРУРГІЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ СТУДЕНТАМ СТОМАТОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ	
<i>Панькевич А.І., Аветіков Д.С., Колісник І.А., Швець АА., Горбаченко О.Б.</i>	126
СУЧАСНІЙ СТОМАТОЛОГІЇ	
<i>Новікова С.Ч., Каськова Л.Ф., Андріянова О.Ю., Левченко Н.В., Абрамова О.Е.</i>	123
ІНТЕНСИФІКАЦІЯ ВИКЛАДАННЯ ТРАВМАТОЛОГІЇ	
<i>Павленко С.М.</i>	124
ДЕЯКІ АСПЕКТИ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ НЕОНАТОЛОГІЇ	
<i>Похилько ВА., Ковальова О.М., Калюжка О.О.</i>	128

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ КАДРІВ	
<i>Почерняева В.Ф., Марченко В.Ю., Бойко В.В., Марченко І.Я.</i>	129
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОМЕНЕВОЇ ДІАГНОСТИКИ	
<i>Почерняева В.Ф., Югов В.К., Васько Л.М., Марченко В.Ю., Бойко В.В., Жукова Т.О.</i>	131
НОВІ ТЕНДЕНЦІЇ, ЗАВДАННЯ І ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ ОПЕРАТИВНОЇ ХІРУРГІЇ ТА ТОПОГРАФІЧНОЇ АНАТОМІЇ ІНОЗЕМНИМИ СТУДЕНТАМ З АНГЛОМОВНОЮ ФОРМОЮ НАВЧАННЯ	
<i>Проніна О.М., Данильченко СА., Романко І.Г.</i>	133
НЕДОЛІКИ НИНІШНЬОЇ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРЯ-СТОМАТОЛОГА ТА МОЖЛИВІ ШЛЯХИ ЇХ УСУНЕННЯ	
<i>Рибалов О.В., Розколупа О.О., Саяпіна Л.М., Яценко І.В.</i>	135
ДЕЯКІ НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ МЕДИЦИНИ КАТАСТРОФ	
<i>Рожнов ВТ., Колачинський В.Г., Близняк НА.</i>	136
РОЛЬ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТА В ПІДГОТОВЦІ ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНИХ ЛІКАРІВ-СТОМАТОЛОГІВ НА КАФЕДРІ ОРТОПЕДИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ	
<i>Рубаненко В.В., Дворник В.М., Кузь Г.М.</i>	139
ПРОВІДНІ НАПРЯМКИ РОБОТИ ДЕКАНАТУ СТОМАТОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ В ПІДГОТОВЦІ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ	
<i>Сидорова АА., Нечепалева Л.В., Яркової В.В., Амосова ЛА., Сидоренко ІА.</i>	140
ОРГАНІЗАЦІЯ ВИХОВНОЇ РОБОТИ СЕРЕД СТУДЕНТІВ СТОМАТОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ	
<i>Сидорова АА., Сидоренко ІА., Нечепалева Л.В., Амосова ЛА., Яркової В.В.</i>	142
ЛЕКЦІЯ ЯК МОДЕЛЬ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
<i>Силенно ЮА., Хребор М.В.</i>	144
ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ СОЦІАЛЬНО-ПСИХІАТРИЧНОЇ, ПСИХОТЕРАПЕВТИЧНОЇ ТА МЕДИКО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБ У СУЧАСНИХ УМОВАХ	
<i>Скрипніков А.М., Сонник Г.Т., Рудь В.О., Телюков О.С.</i>	145
ВИКОРИСТАННЯ СТАНДАРТІВ ДІАГНОСТИКИ І ЛІКУВАННЯ В ОЦІНЦІ ЗНАТЬ ЛІКАРІВ - КУРСАНТІВ	
<i>Скрипніков П.М., Скрипнікова Т.П., Павленко Л.Г., Хміль Т.А.</i>	147
ЗНАЧЕННЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ В ПІДВИЩЕННІ РІВНЯ ПІДГОТОВКИ З ОПЕРАТИВНОЇ ХІРУРГІЇ ТА ТОПОГРАФІЧНОЇ АНАТОМІЇ	
<i>Скрипніков М.С., Проніна О.М., Білич А.М., Данильченко СА., Пирог-Заказнітєва А.В., Половий О.Ю., Сіркової О.В.</i>	149
АКТУАЛЬНІСТЬ ТЕМАТИЧНОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ ЛІКАРІВ ІЗ ПРОФІЛАКТИКИ СТОМАТОЛОГІЧНИХ ХВОРОБ	
<i>Скрипнікова Т.П., Павленко Л.Г., Хміль Т.А., Білоконь Н.П.</i>	150 #

вони є студентами такого славного медичного ВНЗ із відомою школою та багатими традиціями.

Нещодавно наша держава відзначала 62 річницю визволення України від німецько-фашистських загарбників. Згідно з розпорядженням Президента, народ України урочисто відзначає це свято. Не залишилися осторонь цього дійства й студенти стоматологічного факультету. Вони брали активну участь в урочистому покладанні квітів до могили невідомого солдата та в урочистостях, що відбувалися в палаці дозвілля «Листопад», де свою майстерність перед ветеранами та студентами демонстрував ансамбль патріотичної пісні «Контингент».

Удосконалення цих та інших форм і методів виховної роботи деканату стоматологічного факультету дасть можливість виховати висококваліфікованих лікарів - справжніх громадян України, якими по праву може пишатися вищий державний навчальний заклад України «Українська медична стоматологічна академія».

ЛЕКЦІЯ ЯК МОДЕЛЬ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Силенно Ю.І., Хребор М.В.

Лекція як жива й образна форма усного монологічного викладу широко застосовується у викладанні всіх предметів із тих тем, де розглядаються головним чином фактичні відомості. Це сюжетний виклад думки — міркування з приводу певної ситуації, що містить важливу проблему. Будь-яка лекція як педагогічна діяльність зумовлена певною метою — поінформувати слухачів чи переконати їх, а може, спонукати до певних дій.

Найлегше досягти мети інформування. Потрібно викласти думку, подбавши про те, щоб вона була зрозумілою аудиторії. Для переконання слід домогтися не лише сприймання інформації, а й згоди з нею. Найскладнішим є спонукання до дії. Тут має бути такий потужний психологічний вплив, пов'язаний з організацією сприймання, щоб не лише переконати, а й спонукати діяти в певному напрямі.

Плануючи розповідь із позиції взаємодії, лектор має усвідомлювати необхідність організації суб'єкт-суб'єктних стосунків, рефлексивного керування діяльністю студентів. Розповідаючи, лектор мусить урахувати те, як аудиторія сприймає його слово. Дослідження показують, що слухання — складний процес. Адже увага легко розпорошується. Активне слухання має забезпечити роботу думки, уваги, пам'яті, а від темпу викладу залежить створення умов для цього. Важко зберегти уважність, коли розповідають нудно, але ще важче слухати, коли розповідь дуже цікава (трапляється, що студент починає міркувати, порівнювати почуте зі своїм досвідом, а лектор уже продовжує виклад). Отже, лектор має вбачати у своїй роботі багатопланові завдання: ознайомлення з інформацією, збудження до слухання, керування увагою, осмисленням. Крім того, лектор, здійснюючи рефлексію діяльності студентів, має водночас аналізувати свою діяльність, перебудовуючи зміст, методику виступу у зв'язку з проблемами, що виникають під час сприймання інформації.

Залежно від завдання лекція може виконувати інформаційну або виховну функцію. Інформаційна забезпечується предметоцентристською спрямованістю, коли всю увагу зосереджено на засвоєнні інформації, виховна — гуманістичною, коли лектор дбає про здійснення впливу на студентів, створення умов для формування їхнього ставлення до проблеми.

Для того, щоб забезпечити реалізацію виховної функції розповіді, лектору слід виконати значну роботу з її підготовки, передусім окреслити мету.

Мета лекції визначається не лише завданнями навчання і виховання (вони, звичайно, є засадовими), а й особистою емоційною привабливістю ідеї розмови для лектора. У такому разі розповідь збагачується силою почуття самого лектора, стає емоційною, захоплюючою.

Важливим етапом під час підготовки до розповіді є вибір змісту. Завдання лектора — знайти яскраві факти, які спонукатимуть студентів до роздумів, пов'язаних із визначеною метою.

Наступний крок — розробка композиції — побудова розповіді, яка містить вступну (самопрезентація й мотивація), головну й заключну частини.

Вступна частина потрібна, щоб привернути увагу аудиторії, збудити думку, показати важливість теми, викликати інтерес до неї. Розробляючи головну частину, слід упорядкувати думки, накреслити логіку розгортання фактів, продумати деталі. Слід наводити конкретні факти, уникати загальних фраз.

Заключна частина розповіді (кінцівка) має бути самостійною і містити у стислій формі суть викладу. Добре сприймається у стилічній єдності з початком: проблему порушено — проблему розв'язано — наведено приклад — нагадаймо про нього — відлунується в кінцівці.

Розробляючи зміст розповіді й обмірковуючи її виклад, лектор має дотримуватися таких вимог:

- забезпечити ясність розповіді для студента, її новизну і значущість;
- дібрати невеликого обсягу матеріал;
- відокремити структурно та підкреслити інтонаційно головні факти, що несуть найбільше змістове навантаження; -
- логічно викладати думки від явища до його сутності;
- стисло й динамічно вести розмову, що створить атмосферу пошуку відповіді на порушену проблему;
- дбати про виразність мовлення, що забезпечує мелодику розповіді. Цьому сприятимуть добір лексики, інтонація, використання засобів виразності.

Аналізуючи характеристики лекції, що відображають специфіку її підготовки і проведення, можна визначити головні особливості цієї форми педагогічної взаємодії: гуманістична спрямованість її мети (інформувати, виховувати, впливати), рефлексивний характер взаємодії (дбати про активне сприймання аудиторією: публічний творчий характер мовленнєвої діяльності (імпровізаційність мовлення).

Ігнорування цих вимог може спричинити деформації у професійно-рольовій позиції лектора. Так, відхід від суб'єкт-суб'єктних стосунків породжує авторитаризм. Такий лектор не роз'яснює, а нав'язує свою позицію, не допомагає в самостійній роботі думки, організації справи, а диктує.

Слід наголосити й на небезпеці такої деформації як професійний консерватизм лектора — незмінність позиції, негнучкість у тактиці взаємодії, що виявляється і в одноманітній тональності спілкування (нерідко це сухість, «педагогічний голос», який не змінюється).

Зорієнтованість у діяльності на канони професії й втрата її надзавдання можуть призвести до цілої низки помилок. Важливим засобом подолання їх є підвищення фахової майстерності.

{ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ СОЦІАЛЬНО-ПСИХІАТРИЧНОЇ, ПСИХОТЕРАПЕВТИЧНОЇ ТА МЕДИКО-ПСИХОЛОПІЧНОЇ СЛУЖБ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Скрипніков А.М., Сонник Г.Т., Рудь В.О., Телюков О.С.

Протягом останніх років система психіатричної допомоги населенню України перебуває в стані реформування, і на цьому шляху вже досягнуто певних позитивних результатів. Незважаючи на це, сучасний етап соціального розвитку України характеризується надзвичайно високим рівнем психоемоційної напруженості населення, що призводить до суттєвого зниження рівня психічного здоров'я в популяції.

В умовах соціально-політичної, економічної й ідеологічної нестабільності суспільства втрата старих орієнтирів та відсутність нових викликають розчарування населення в науково-медичній системі уявлень і формують орієнтацію на релігійно-містичні, окультистичні та паранаукові системи. Походження таких змін має підґрун-